

קבוצה של 20 ספורטאים ישראלים, שחזרה בליל שבת לארץ מיוון, הביאה עמה את אחת המתנות להן השתוקקו אוהדיהם: ספורט בישראל מזה שנים רבות — נצחון ספורטאי בזירה בינלאומית. כמעט בין-לילה התגלה לאזרחי ישראל כי אינם רחוק מורקורי הפרסומת הרעשנית והתלהבות ההמונים, בין בריכות הדגים של קיבוץ צי עמק יזרעאל ובריכות השחיה המועטות וחסרות הנתונים של הערים הגדולות, גדל דור חדש של ספורטאים, המסוגל לשנות את דירוג החשיבות של ענפי הספורט בארץ.

נבחרת השחיה וכדור-המים הישראלית חזרה השבוע לארץ, כשהיא עטורת תהילת ההצלחה. בשלושה מפגשים שערכה תוך שלושה ימים הצליחה הנבחרת הישראלית לנצח את הנבחרת היוונית בנקודות בשיעור 52:101, להשיג מקומות ראשונים בתחרויות הפרידה הפתוחות. נבחרת כדור-המים, גברה על נבחרתה של יוון בפעם אחת, (6:8) יצאה בפעם שניה בתוצאת תיקו (5:5) והפסידה בהופיעה כנבחרת חיפה נגד נבחרת אתונה (4:5). "אתם ממש מעצמה בשחיה", אמרו היוונים שלא ציפו לתבוסה.

הנצחון הישראלי הגדול אינו צריך לסחרר. הוא היה צפוי מראש, אם כי לא בשיעור כה גדול, בהשוואת השיג השחיינים הבודדים. יוון איננה מעצמת-שחיה, ואם כי בשנת מ"א גשם קורמים, שנערכו בשנים 1937 ו-1947, גברה על נבחרות ארץ-ישראל, הרי בהשחיה להשיג שחייני אירופה היא עדיין מדינה מפגרת בשחיה. אולם יוון היא בדיוק אחת מאותן מדינות, שעמן צריכה ישראל להתמודד בשטחי הספורט, לא בגלל רמתה הספורטאית אלא בשל קירבתה הגיאוגרפית ודמיון תנאיה לאלה של ישראל.

ביתן הצליחו שחייני ישראל לשבור שישה שיאים לאומיים, תפסו מקומות ראשונים ב-12 מתוך 13 משחים. ביתן הת-

ישראל מסתערת אדוארד זורגר, החלוץ הי- מרכזי של נבחרת כדור- המים הישראלית, מסתער לעבר השער היוני. מגן שלא הצליח

לחסום את החלוץ הישראלי, מכה בידו על גופו של זורגר, משי- מיט בדרך זו את הכדור מידיו. היונים, שהיו בטוחים בנצחון קל על הנבחרת הישראלית, לא התייחסו תחילה ברצינות מספקת למשחק.

עוד נשוב, ניפגש על המים!

אמרו שחייני יוון לישראלים, אחרי התבוסה המכרעת שספגה נבחרת יוון המנוסה

רויות נערכו בשעות הלילה, להן לא הורגלו השחיינים. התאורה מתחת לפני המים, שאי- החום (38 מעלות) היה בלתי-רגיל. השיפוט נה מקובלת בארץ, סינורה מספר שחיינים. היה עיון וחידודי. ונוסף לכל אלה לא מצאו לנכון, נציגי ישראל הרשמיים ביוון, לכבד בנכחותם את התחרויות.

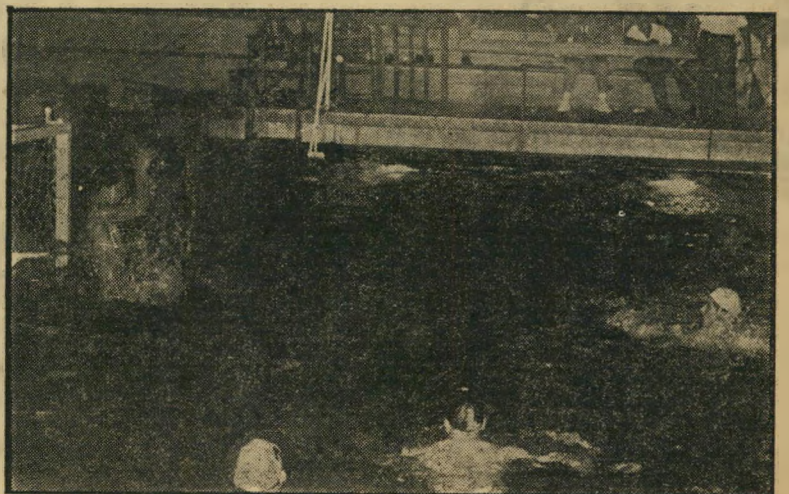
אם למרות כל אלה הצליחו הישראלים לזכות בנצחון משכנע ובלתי-ניתן-לערעור, לא היה זה בזכות המול הטוב. היו אלה פירות של עבודה מאומצת ושיטתית, עבודה ספירט לשמו ולא לשם התנצחות אגודתית.

גלו כוכבים חדשים בענף ספורט-המים כגלי להב בת ה-17 מתל-עמל, ששברה את כוכ- בותה של שושנה ריבנו, וכעמרים טראובר, שהיה גיבור המפגש, בשברו שיאים בקצב מדהים. שחקני כדור-המים חזרו במאון חיר- בי, למרות שערב צאתם עמדה נסיעתם להת- בטל על ידי ראש ההתאחדות לספורט, בטע- נה ש"הנבחרת אינה שוה פרוטה".

כל ההישגים האלה, נרכשו בתנאים, ש- היקשו דחק על הישראלים. הקהל היה זר ועודד את היריב. בריכת התחרות היתה באורך של 50 מטר, ומימיה מתוקים. התח-

אחרי המישחה נבחרת השחיה וכדור-המים הישראלית כפי שצולמה ב- תערוכת הפרידה הידידותית הפתוחה. במשלחת תפסו חלק נכבד שחייני הפועל מבני הקיבוצים, שקצרו את רוב ההישגים והמקומות הראשונים.

לפני התיקו מיכה קניץ, שוער הנבחרת והשחקן המצטיין מחליף דגלונים עם ראש הקבוצה היוונית, דקות מספר לפני התחלת המשחק חשני בין נבחרות אתונה ותל-אביב. בתחרות זו, כסו בקודמתה, היה השיפוט חדי-צדדי.

כמיים שער! השוער היווני קולט כדור שנשלח על ידי ההתקפה הישראלי. השחקנים הישראליים התרגלו בקושי רב לתנאי המשחק החדשים, להם לא היו רגילים מעולם בארץ. המשחק התקיים בשעות הלילה.